

истина, всѣкога се разбира онзи животъ или онази истина, която е еднакво достъпна за всички хора, безразлично дали сж учени или прости. Въ абсолютния животъ всички живи същества, безъ изключение, сж културни. Въ този животъ и коньтъ, и човѣкътъ еднакво разбиратъ нѣщата. Ако би могълъ да говори, коньтъ би предалъ нѣщата по сжщия начинъ, както и човѣкътъ. Разликата щѣше да бже само въ това, че човѣкътъ щѣше да живѣе като човѣкъ, а коньтъ — като конь, но тѣ щѣха напълно да се разбиратъ, защото иматъ нужда единъ отъ другъ.

Една относителна истина е следната: човѣкъ може да бже независимъ, да не се влияе отъ никого. Това е вѣрно само за онзи, който не разбира отношенията между живитѣ същества. Който подържа тази истина, той е способенъ да пѣе само на три тона. Има пѣвци, които пѣятъ и на четири, и на петъ, и на осемъ тона, но тѣ сж все още обикновени пѣвци. Човѣкъ може да пѣе и въ четири и половина октави. Обаче, досега никой не е достигналъ такъвъ регистъръ на гласа си. Най-голѣмъ регистъръ на гласа е достигнала досега само Аделина Пати. Нейниятъ гласъ се е движелъ въ единъ регистъръ отъ три и половина октави. Тя е взимала три тона по-високо отъ цигулката. Човѣшкиятъ гласъ нѣма да спре само до четири и половина октави. Новитѣ научни изследвания сж доказали, че въ мозѣка на човѣка има единъ центъръ на музиката, който разполага съ 35 хиляди тона, подобни на клавишитѣ въ пианото. Нѣкои пиана иматъ повече клавиши, а други — по-малко. Това зависи отъ системата и качеството на пианото. Сжщото може да се каже и за човѣка. Нѣкои духови инструменти, нѣкои органи разполагатъ съ регистъръ отъ четири октави. Обаче, има органи, наречени отъ англичанитѣ „бебе-органъ“, който може да се тури въ сандѣкъ и да го пренасяте, кждето искате.

„Дозволено е на човѣка да прави добро.“ Единственото нѣщо, което опредѣля човѣка като свободно същество, е позволениеето да прави той добро. — Съвременнитѣ хора постоянно говорятъ, че не трѣбва да се прави добро. Кога сж правила хората добро, че трѣбва да се въздържатъ да правятъ добро? Могатъ да се приведатъ редъ доказателства, чрезъ които да се убедятъ хората, че правенето на добро е отъ най-скорошенъ произходъ. Като проследите времето отъ създаването на свѣта до днесъ, ще видите, че навсѣкжде е съществувалъ и съществува паразитизма: едни същества живѣятъ за смѣтка на други. Никое същество не е